ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ HENRIETTE BEZANCON

ΠΟΙΑΝ ΑΠ' ΤΙΣ ΔΥΟ;

(Μονόλογος γιὰ νέα κοπέλλα)

(Ἡ Κλόρα κάθεται μπρὸς σ' ἕνα μινρὸ τραπέζι. Κυττάζει μπεδεμένη, σαστισμένη, δυὸ φωτογραφίες, τὶς ὁποῖες πότε πιέρνει καὶ πότε ἀφνηνει πόλι σιὸ τραπέζι, δαγνώνοντας τὰ χε-λη της καὶ κατσουφιαζοντας.)

Ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ; Ποιὰ εἶιε ἡ καλύτερη;... Σὲ ποιὰν ἀπ' τὶς δυὸ εἶυαι πιὸ ὤμορ.. ***(Διακόπτοντος τὸν ἑαυτό της)***... σὲ ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ εἶυαι λιγώτερο ἄσχημη; .Ὀβτε ἐγὼ ξέρω... Σ' αὐτὴ ἢ σὲ τούτη; ..

Ἡ μητέρα μου μου πρτιμᾶει αὐὴν ἐδῶ... μὰ ὁ πατέρας μου προτιμάει τὴν ἄλλη.. Γι' αὐτὸ ἐνὼ πρέπει νὰ διαλέξω μεταξὺ τῶν δυὸ... ***(Ξαναπέρνει τὶς φωτογραφίες καὶ τὶς ἐξετάζει διαδοχικά.)*** Τά μάτια μου εἶνε πιὸ μεγάλα ἐλῶ... μὰ σεὴν ἄλλη τὸ στόμα μου εἶνε πιὸ μικρὸ.. κι' ἐξ ἄλλου τὸ ὕφος μου εἶνε πιὸ σεμνό, πιὸ γλυκὸ, πιὸ ἀτλό... ***(Κυττάζοντας τὴν πιώτη φωτογρ-φία)*** Ἀπεναντίας ἐδιῦ φαίνομαι πολὺ κοκκέτα... Φορᾶω βραδυνὴ τουαλέττα ... ἔχω τὰ μαλλιὰ μου ὀντουλαρισμένα τῆς ὥρας... χιί!... χιί!... φαίνομαι σὰν μιὰ νέα ἀπ' αὐτὲς ποὺ δὲν κάνουν ἄλλο παρὰ τἀ τρέχουν στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις... ***(Ζωηρὰ).*** Πράγμα ποὺ δὲν εἶμαι καθόλου... ***(Ξαναπαίρνει τὴ δεύτερη φωτογραφία).*** Σ' αὐτὴ πάλι φαίνομαι σὰν μιὰ φρόνιμη μικροαστή... τὸ φόρεμά μου εἶνε μᾶλλον κλειστό... τὸ ὕφος μου ἀτλό, γαλήνιο... μὰ λιγώτερο γοητευτικό.

(Μὲ ἀνυπομονησία). Ἔτσι μοῦχεται νὰ διαλέξω μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ φωτογραφίες στὴν τύχη...

(Ἀναποδογυρίζει τὶς φωτογραφίες, τὶς μπερδεύει, μὰ στέκεκεται ξοφνικὰ.) Ὄχι ἡ τύχη ξεγελάει συχνά...

Ἡ καρδιά μου ταλαντεύεται ἀνάμεσα καὶ στὶς δυὸ...Μὰ τὶ λέω:... Δὲν ταλαντεύεται καθόλου ἡ καρδιά μου... Βασανίζομαι ἔτσι γιατὶ φροντίζω γιάτὴ διὴ του καρδιά...

Ναί, γιὰ τὴν καρδιὰ τοὺ ὑποψηφίου καὶ ἀγνώστου μνηστῆρος μου.. Ἀγνώστου;... Ὄχι ἐντελῶς, γιατὶ ἀπὸ τὸ πρωὶ ἔχω τὴ φωτογραφία του... ἡ θεία μου τὴν ἔστειλε ἀπὸ τὴν πόλι ποὺ μένει, στοὺς γονεῖς μου... Αὐτὴ φροντιζει γι' αὐτὸ τὸ συνοικέσιο.-

Ἂν μ' ἀρέσει; Ρώτησε καλνεὶς ἂν μ' ἀρέσει; Θεέ μου, ναί... Ἂν δὲν συνέβαινε αὐτό, δὲν θ' ἀνησυχοῦσα τόσο γιὰ νὰ τοὺ ἀρέσω κ' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου...

Δὲν εἶμαι βέβαια σὲ θέσι ἀπελπιστική. Ἔχω τὴν προῖκα μου.. τὰ μάτια μου ποὺ εἶνε ὡραῖα... τὸ στόμα μου... Μὸ τὶ τὰ θέλετε θὰ σᾶς ὁμολογήσω κάτι μὲ σιγανὴ φωνή. Αὐτός, ἀνάμεσα σὲ τόσους ἄλλους νέους, μὲ κατέκησε ἐξ ἀποστάσεως.

Ναί, ἐξ ἀποστάσεως... Ἡ περίπτωσις ἡ δική μου θὰ λέγεται ἀσφαλῶς «ἔρως κεραυνοβόλος χάρις σὲ μιὰ φωτογραφία».

Στὴν ἀρχὴ ὡστόσο ἔρριξα στὴ φωτογραφία του ἕνα βλέμμα ἀδιάφορο...φαινομενικό... (Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κολακεύουμε τοὺς ἄντρες, ἔστω καὶ στὴ φωτογραφία τους... Αὐτὸ εἶν' ἕνα ἀξίωμα..)

Καὶ εἶπα κατόπιν στὴ μαμά, ποὺ περίμενε τὴν ἀπάντησί μου μὲ ἀγωνία: ***(μὲ τόνο ἐλαφρὸ)*** : Δὲν εἶνε κακός!

Μὰ μέσα μου συγχρόνως ἄκουγα μιὰ φωνὴ ποὺ μοῦ ἔλεγε: «Εἶνε ἔκτακτος! Ναί! Ναί! Αὐτὸν θὰ τὸν ἀγαπήσης!

Τί ὡραῖος ἀλήθεια, ποὺ εἶνε μὲ τὴ στολή του ἰοῦ λοχαγοῦ,μὲ τὸ λεπτὸ του μουστακάκι ποὺ ἰσκιώνει τὰ χαμογελαστὰ χειλη του...Τὰ μεγάλα του μάτια εἶνε γεμάτα εἰλικρίνεια καὶ χάδια. ***(Μ' ἐνθουσιασμό.)*** Εἶνε στ' ἀλήθεια. ***(Χαμηλώνοντας τὰ μάτια κι' ἀλλάζοντας τόνο).*** Εἶνε στ' ἀλήθεια πολὺ πολὺ ὡρηῖος.

Μὰ τὶ εἶν' αὐτὸ ποὺ ἔπαθα; Νὰ τὸν ἐρωτευθῶ ἀπὸ μιὰ φωτογραφία;: Σίγουρα θἆμαι μιὰ κοπέλλα ἐτιπόλαιη... Ξέρω τὶ ἄνθρωπος εἶνε στὸ χαρακτῆρα; Μὰ ὄχι! Ὄχι! Ἡ θεία μου τὸν ξέρει καλὰ καὶ μᾶς ἔγραψε πὼς ἔχει ὅλα τὰ χαρίσματα ποὺ μπορεῖ νὰ συγκεντρώνη ἕνας ἄνδρας... Εἶνε σοβαρός, ἐξυπνος, μορφωμένος, ἀγαθός... Τὸ μέλλον του ὡς ἀξιωματικοῦ, ἀνοίγεται μπροστά του λαμπρό...

(Ξαναπαίρνοντας τὶς φωνογραφίες.) Κ' ἐγώ;... Κ' ἐγὼ τὶ ἐντύπωσι θὰ τοῦ κάνω; Θὰ νοιώση τὴν καρδιά του νὰ χτυπάη λίγο πιὸ δυνατὰ καθὼς θὰ κυττάζει τὴ φωτογραφία ποὺ θὰ τοῦ στείλω;.. Θὰ νοιώση τὸ κεραυνοβόλο ἔρωτα ποὺ αἰσθάνθηκα ἐγὼ γι' αὐτὸν σήμερα τὸ πρωί, καθὼς τὸν εἶδα γιὰ πρώτη φορὰ στὴ φωτογραφία του;

Ἡ θεία μου τοῦ ἔγραψε πῶς ἔχω γοῦστα σοβαρά, ἠθικὲς ἀρχὲς... καὶ τὰ λοιπά... καὶ τὰ λοιπά... Ναί, ἀλλὰ ἡ φωτογραφία μου μὲ τὴν τουαλέττα ἑσπερίδος μπορεῖ νὰ τὸν τρομάξει.. Ἔχω σ' αὐτὴ ὕφος κοκκέτικο, εἰρωνικὸ, προκλητικό... Τὰ μάτια μου εἶχαν ἔκφρασι κάποιος τολμηρὴ ποὺ δὲν θὰ τοῦ ἀρέση ἴσως... Ἐξ ἄλλου αὐτὴ ἡ φωτογραφία δὲν δίνει τὴν πραγματικὴ μου φυσιογνωμία... Δίνει τὴ φυσιογνωμία ποὺ ἔχω ὅταν πηαίνουμε σὲ κοσμικὲς συγκεντρώσεις, ὅταν, ὅπως εἶνε φυσικὸ, θέλω νὰ φανῶ λίγο κοκκέτα...

Εἶνε προτιμώτερη ἡ ἄλλη ποὺ μὲ παρουσιάζει σὰν φρόνιμη φοιτήτρια.. Ὠ! ναί... αὐὴ δὲν θὰ τὸν τρομάξει... Ἔχω ὕφος ὑποτακτικὸ ἐκ τῶν προτέρων... Ναί, ναί, κύριε ἄγνωστε μνηστῆρα μου, θὰ μὲ κάνης ὅτι θέλεις ὅταν θὰ παντρευτοῦμε... ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ ὑπακούη στο δάνρα!....

Φαίνομαι σ' αὐτὴ τὴ φωτογραφία ἕτοιμη νὰ ὑποκύψω στὸ συζυγικὸ ζυγό...

Ναί... ἀλλὰ ἂν αὐτὴ ἡ φωτογραφία δὲν τοῦκανε καμμιὰ ἐντύπωσι;

Ἂν βλέποντάς την, μὲ νόμιζε γιὰ καμμιὰ ἀνόητη κοπέλλα, ποὺ δὲν ξέρει καθόλου ἀπὸ κόσμο; Γιὸ μιὰ γυναῖκα ποὺ θὰ τὰ χάση μόλις θὰ τὴν πάη σὲ μιὰ συγκέντρωσι καὶ θ' ἀρχίση νὰ τραυλίζη;... Γιὰ μιὰ ἀσήμαντη νοικοκυροῦλα;

Θεέ μου! Θεέ μου!...

Ποιὰν ἀπ' τὶς δύο νὰ διαλέξω;

Ὠ! νὰ μὴ μπορῶ νὰ διαβάσω μέσα στὴ σκέψι του! Νὰ μὴ ξέρω τὰ γοῦστα του!

(Βγάζον ας ἔξαφνα μιὸ φωνὴ χαρούμενη) : Ὠ μοῦ ἦρθε μιὰ ἰδέα! Ποιὸς μ' ἐμποδίζει νὰ τοῦ στείλω καὶ τὶς δυό!

Ναὶ τὶς δυὸ φωτογραφίες... Κι' αὐτὴν ποὺ μὲ παριστάνει σὰν κοσμικὴ νέα καὶ τὴν ἄλλη ποὺ μὲ δείχνει γιὰ κορίτσι τοῦ σπιτιοῦ, καὶ αὐτὴν ὅπου φαίνομαι κοκέττα κι' αὐτὴ ὅπου φαίνομαι ἀτλῆ... Ποιὸς μ' ἐμποδίζει νὰ τοῦ τὶς στείλω, ἀφοῦ καὶ στὶς δυὸ εἶμ' ἐγώ, ἀφοῦ κ' ἡ μιὰ κ' ἄλλη θἄχουν τὴν ἴδια καρδιὰ γιὰ νὰ τὸν ἀγαπήσω.

Θὰ τοῦ φανῶ ἔτσι ὄχι πιὰ μιὰ γυναῖκα... ἀλλὰ ἡ Γυναῖκα μὲ ἀρχικὸ κεφαλαῖο... Ἡ διπλὴ καὶ γοητευτικὴ γυναῖκα.

Θὰ εἶμαι ἔτσι ἡ ἴδια ἀντίζηλος τοῦ ἑαυτοῦ μου.

Ἂν τὸν παντρευτῶ, θὰ γίνω ἡ μιὰ ἢ ἡ ἄλλη, σύμφωνα μὲ τὴ θέλησί του. ***(Ἀποφασιστικά).*** Ἐκτὸς πιὰ ἂν θέλει νὰ εἶμαι καὶ τὰ δυὸ... κοκέτα καὶ ἀτλῆ... κοσμικὴ καὶ γυναῖκα τοῦ σπιτιοῦ...

(Σηκώνεται χαρούμενη κι' ἑνώνει μὲ μιὰ κορδέλλα τὶς δυὸ φωτογραφίες). Εἴταμε λοιπόν: Θὰ τοῦ τὶς στείλω καὶ τὶς δυό... Κι' αὐτὸς θὰ διαλέξη...

HENRIETTE BEZANCON

Ποιὰν ἀπὸ τὶς δυό;... Ποιὰν ἀπὸ τὶς δυό;...

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ

Ἕνα πρόχειρο κι' ὡοτελεσματικὸ φάρμακο κατὰ τῶν κάλων, εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς: Πέρνετε ἕνα φύλλο κισσοῦ, τὸ βρέχετε σὲ πολὺ δυνατὸ ξεῖδι, καὶ τὸ δένετε ἀπάνω στὸν κάλο...

Σὲ λίγες ἡμέρες, ὁ κάλος θἄχη ἐξαφανιστῆ τελείως, ἂν ἀλλάξετε ταχτικὰ τὸ φύλλο αὐτό.